

Strona pozwana: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes, pełnomocnik, C. Botelho Moniz i P. Gouveia e Melo, advogados)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 43 WE i 56 WE — Akcje uprzywilejowane („golden shares”) państwa portugalskiego w spółce EDP — Energias de Portugal

Sentencja

1) Utrzymując w EDP — Energias de Portugal szczególne uprawnienia, takie jak te, które w niniejszym przypadku zostały przewidziane w Lei n.º 11/90, Lei Quadro das Privatizações (ustawie ramowej nr 11/90 o prywatyzacji) z dnia 5 kwietnia 1990 r., dekretem z mocą ustawy nr 141/2000 z dnia 15 lipca 2000 r. zatwierdzającym czwarty etap procesu reprivatyzacji kapitału zakładowego EDP — Energias de Portugal SA i statucie tej spółki na rzecz państwa portugalskiego i innych podmiotów publicznych, przyznane w związku z akcjami uprzywilejowanymi („golden shares”) państwa portugalskiego w tej spółce, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 56 WE.

2) Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 19 z 24.1.2009

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 11 listopada 2010 r. — Transportes Evaristo Molina, SA przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-36/09 P) (¹)

(Odwołanie — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Hiszpański rynek stacji paliw — Długoterminowe umowy o wyłączną dostawę paliw — Decyzja Komisji — Prawo odkupu przyznane niektórym stacjom paliw — Warunki dostaw realizowanych przez Repsol — Wykaz właściwych stacji paliw — Skarga o stwierdzenie nieważności — Termin do wniesienia skargi — Rozpoczęcie biegu terminu)

(2011/C 13/06)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnosząca odwołanie: Transportes Evaristo Molina, SA (przedstawiciele: A. Hernández Pardo, S. Beltrán Ruiz i M.L. Ruiz Ezquerro, abogados)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciel: E. Gippini Fournier, pełnomocnik)

Interwient popierający stronę pozwaną: Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA (przedstawiciele: F. Lorente Hurtado i P. Vidal Martínez, abogados)

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 14 listopada 2008 r. w sprawie T-45/08 Transportes Evaristo Molina przeciwko Komisji, na mocy którego Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2006/446/WE z dnia 12 kwietnia 2006 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE (sprawa COMP/B-1/38.348 — Repsol CPP) (streszczenie opublikowane w Dz.U. L 176, s. 104), uznającej za wiążące zobowiązania podjęte przez Repsol CPP, wydanej na podstawie art. 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 [WE] i 82 [WE] (Dz.U. 2003, L 1, s. 1)

Sentencja

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) Transportes Evaristo Molina SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 82 z 4.4.2009.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 9 listopada 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht — Niemcy) — Bundesrepublik Deutschland przeciwko B (C-57/09), D (C-101/09)

(Sprawy połączone C-57/09 i C-101/09) (¹)

(Dyrektywa 2004/83/WE — Minimalne normy dotyczące warunków nadania statusu uchodźcy lub statusu ochrony uzupełniającej — Artykuł 12 — Wylączenie z możliwości uznania za uchodźcę — Artykuł 12 ust. 2 lit. b) i c) — Pojęcie poważnego przestępstwa o charakterze innym niż polityczne — Pojęcie działań sprzecznych z celami i zasadami Organizacji Narodów Zjednoczonych — Przynależność do organizacji zaangażowanej w akty terrorystyczne — Późniejsze umieszczenie tej organizacji w wykazie osób, grup i podmiotów stanowiącym załącznik do wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB — Indywidualna odpowiedzialność za część aktów popełnionych przez tę organizację — Przesłanki — Prawo azylu na podstawie krajowego prawa konstytucyjnego — Zgodność z dyrektywą 2004/83/WE)

(2011/C 13/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Bundesrepublik Deutschland

Strona pozwana: B (C-57/09), D (C-101/09)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesverwaltungsgericht Leipzig — Wykładnia art. 3 i 12 ust. 2 lit. b) i c) dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony (Dz.U. L 304, s. 12) — Obywatel państwa trzeciego, który w państwie pochodzenia aktywnie popierał walkę zbrojną prowadzoną przez organizację ujętą w wykazie organizacji terrorystycznych znajdującym się w załączniku do wspólnego stanowiska Rady 2002/462/WPZiB z dnia 17 czerwca 2002 r. (Dz.U. L 160, s. 32), był tam torturowany i dwukrotnie skazany na karę dożywotniego pozbawienia wolności — Stosowanie przepisów dyrektywy 2004/83/WE przewidujących wyłączenie przyznania statusu uchodźcy w przypadku osób, które prowadziły w państwie swojego pochodzenia działalność terrorystyczną — Uprawnienie państw członkowskich do przyznania statusu uchodźcy na podstawie krajowego prawa konstytucyjnego, mimo istnienia podstawy wyłączenia na podstawie dyrektywy

Sentencja

1) Wykładni art. 12 ust. 2 lit. b) i c) dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony należy dokonywać w następujący sposób:

— okoliczność, że dana osoba należała do organizacji ujętej w wykazie osób, grup i podmiotów znajdującym się w załączniku do wspólnego stanowiska Rady 2001/931/WPZiB z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu w związku z jej zaangażowaniem w akty terrorystyczne oraz że aktywnie popierała walkę zbrojną prowadzoną przez tę organizację, nie przesądza automatycznie o istnieniu poważnych powodów, aby uważać, że dopuściła się ona „poważne[go] przestępstw[a] o charakterze innym niż polityczne” lub „działań sprzecznych z celami i zasadami Organizacji Narodów Zjednoczonych”;

— stwierdzenie w takim kontekście, że występują poważne powody, aby uważać, że dana osoba popełniła takie poważne przestępstwo lub jest winna takich działań, wymaga indywidualnej oceny konkretnych okoliczności w celu ustalenia, czy akty popełnione przez organizację spełniają przesłanki ustanowione w tych przepisach oraz czy istnieje możliwość przypisania danej osobie, z uwzględnieniem standardów dowodowych wymaganych w art. 12 ust. 2 dyrektywy, indywidualnej odpowiedzialności za te czyny.

2) Wyłączenie możliwości uznania za uchodźcę na podstawie art. 12 ust. 2 lit. b) lub c) dyrektywy 2004/83 nie jest uzależnione od okoliczności, że dana osoba stanowi aktualne zagrożenie dla przyjmującego państwa członkowskiego.

3) Wyłączenie możliwości uznania za uchodźcę na podstawie art. 12 ust. 2 lit. b) lub c) dyrektywy 2004/83 nie wymaga przeprowadzenia odnoszącego się do danego przypadku badania proporcjonalności.

4) Wykładni art. 3 dyrektywy 2004/83 należy dokonywać w ten sposób, że państwa członkowskie mogą uznać prawo azylu na podstawie swojego prawa krajowego w stosunku do osoby wyłączonej z możliwości uznania za uchodźcę na podstawie art. 12 ust. 2 dyrektywy, o ile ten inny rodzaj ochrony nie niesie ze sobą niebezpieczeństwa pomylenia go ze statusem uchodźcy w rozumieniu tego aktu prawnego.

(¹) Dz.U. C 129 z 6.6.2009.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 18 listopada 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Regeringsrätten — Szwecja) — X przeciwko Skatteverket

(Sprawa C-84/09) (¹)

(VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 2, art. 20 akapit pierwszy i art. 138 ust. 1 — Wewnętrzzwspólnotowe nabycie nowej łodzi żaglowej — Natychmiastowe użycie towaru w państwie pochodzenia lub w innym państwie członkowskim przed przewiezieniem go do miejsca ostatecznego przeznaczenia — Termin rozpoczęcia transportu towaru do miejsca przeznaczenia — Maksymalny czas trwania transportu — Moment właściwy dla ustalenia, czy dany środek transportu jest nowy, w celu jego opodatkowania)

(2011/C 13/08)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Regeringsrätten

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: X

Strona pozwana: Skatteverket

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Regeringsrätten — Wykładnia art. 2, 20 i 138 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Nabycie nowej łodzi żaglowej w państwie członkowskim A przez osobę fizyczną zamieszkujejącą w państwie członkowskim B z zamiarem natychmiastowego użycia tej łodzi dla celów prywatnych przez tę osobę fizyczną w państwie członkowskim A lub innych państwach członkowskich przez pewien okres czasu przed jej przewiezieniem do miejsca ostatecznego przeznaczenia w państwie członkowskim B — Termin rozpoczęcia transportu towaru do miejsca przeznaczenia — Maksymalny czas trwania transportu — Moment właściwy dla ustalenia, czy dany środek transportu jest nowy, w celu jego opodatkowania.